

عنوان مقاله:

انسان‌شناسی دینی و جایگاه آن در دانش انسان‌شناسی

محل انتشار:

دوفصلنامه اسلام و علوم اجتماعی، دوره 16، شماره 30 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

امیرحسین بنائی - دانشجوی دکتری، گروه مدیریت دولتی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه تهران، تهران، ایران

علی حمیدی زاده - دانشیار، گروه مدیریت دولتی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشکده‌گان فارابی دانشگاه تهران، قم، ایران

سیدمحمدحسین هاشمیان - دانشیار، گروه مدیریت راهبردی، دانشکده فرهنگ، علوم اجتماعی و رفتاری، دانشگاه باقرالعلوم (ع)، قم، ایران

حسن زارعی متین - استاد، مدیریت دولتی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشکده‌گان فارابی دانشگاه تهران، قم، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه «انسان‌شناسی» واژه‌ای بسیار پربرسامد و با معانی متعدد در متون علوم اجتماعی-انسانی بوده و با ترکیب با کلمات دیگر، عبارات متنوع و پردامنه‌ای را می‌سازد که گاه با یکدیگر اشتراک لفظی، تداخل معنایی یا همپوشانی مصداقی دارند. مثلا، آنچه در فارسی برای عبارت religious anthropology معادل گرفته می‌شود، معمولا مشترکی لفظی برای دو مفهوم متمایز انسان‌شناسی دینی و انسان‌شناسی دین است. در این مقاله، نخست علت این دست تداخلات مفهومی آشکار و سپس به کمک روش طبقه‌بندی منطقی، اقسام «انسان‌شناسی دینی» معرفی و جایگاه هر یک از آنها در دانش انسان‌شناسی مشخص می‌شود. البته برای این منظور ابتدا باید شاخه‌های متنوع درخت دانش انسان‌شناسی در یک انگاره منطقی ترسیم شود. این تحقیق از نوع توسعه‌ای-کاربردی و روش آن توصیفی-تحلیلی است. داده‌ها به کمک روش کتابخانه‌ای گردآوری و به روش تحلیل محتوای کیفی از نوع مقوله‌بندی، تجزیه و تحلیل و سرانجام در یک انگاره منطقی با معیار روش‌شناختی طبقه‌بندی شده‌اند. بر مبنای نتایج این پژوهش، انسان‌شناسی دینی به هر چهار روش فلسفی، عرفانی، علمی و نقلی و البته با کاربردها و دامنه‌های متفاوت دسترس‌پذیر است.

کلمات کلیدی:

انسان‌شناسی، انسان‌شناسی دینی، انسان‌شناسی دین، درخت دانش انسان‌شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1965746>

